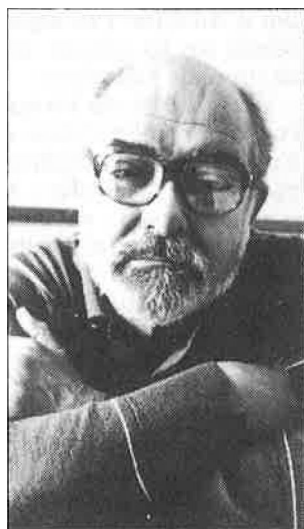

Última pàgina

Vicent Ventura

Un socialdemòcrata com cal

Comprenc que per al vice-president de la Internacional Socialista, senyor González, era difícil parlar en públic l'endemà de l'atemptat del qual va ser víctima un altre vice-president de la mateixa entitat, el senyor Olof Palme; sense retre-li homenatge, però, iera un acte a favor de la permanència en l'OTAN l'ocasió més adient? Perquè no hi ha el més mínim dubte que Olof Palme estava en contra de la política de blocs, mantenia el seu país fora de tots dos i no creia que la neutralitat fos ni cara ni impossible. Tot al contrari, creia que un país sense ambicions expansionistes, o siga, no imperialista, partidari de la pau, ha de ser pacifista i, la seua política exterior, un constant esforç per denunciar les imposicions, siga a Afganistan o a Nicaragua.

Clar que sempre hi ha qui ho fa pitjor que un altre, i així, el senyor Fraga, inventor responsable de les consignes que obligava a divulgar el franquisme, quan, malgrat el clam del món, van ser afusellats dos militants d'ETA i tres del FRAP, va manar ridiculitzar Olof Palme, el qual, vidriola en mà, es va llançar als carrers d'Estocolm protestant d'aquells assassinats i recaptant donatius per a la lluita contra la dictadura que practicava semblants mètodes d'«ordre públic». Doncs bé, aquell mateix Fraga, demòcrata ara de

tota la vida, i no «orgànic» com aleshores, sinó «liberal» —jqui ho havia de dir!—, ha expressat també les seues condolències i la seua admiració per Olof Palme. Senzillament repugnant.

Hauria de deixar els morts tranquils. Els homenatges a la seua memòria haurien de fer-se sense aprofitar l'emoció de la gent davant un fet tan estúpid com l'assassinat que l'altre dia va acabar amb Olof Palme a Estocolm, en eixir del cine, quan, com un ciutadà qualsevol, sense escorta ni res semblant, amb la seua dona, anava cap al metro, per tornar a casa tranquil·lament. Perquè, si bé el primer ministre de l'Estat espanyol pot titular-se correligionari del primer ministre suec desaparegut, no diu, en canvi, ni menys encara fa, les mateixes coses. No creu que la neutralitat siga possible, la considera massa cara per a un país com el nostre i, en lloc de proposar, com a socialista, que votem a favor de la pau, deslligant-nos de qualsevol dels dos blocs i treballant per l'alliberament dels pobles, amb la sensibilitat democràtica suficient per no negar-los el dret a autodeterminar-se —per exemple—, mira de restringir les autonomies amb la Loapa, redueix les llibertats d'una Constitució no precisament generosa en tal sentit i ens manté en un dels dos blocs que s'enfronten i competeixen en la cursa armamentista.

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

DOMICILIACIÓ BANCARIA

1r. cognom

2n.

Distingits senyors:

Nom

Domicili

Caixa o banc

Agència

Població

Tel. Part.

carrer

ciutat

Any de naixement

D.N.I.

Els pregue que els rebuts que a nom d

Professió

Lloc de treball

domicili

població.

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un període D'UN ANY, prorrogable si no hi ha ordre en contra, i un import de:

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S.A amb total de . ptes,
apagaren terminis l@™@^™0^1 per la quantitat de ptes. _siguen
pagats amb càrrec

- 7.400 pessetes-amb pagament: • Anual (1 rebut per la quantitat abans citada)
- Semestral (2 rebuts de 3.700 pessetes)
(Sols en el cas de pagament per banc).

- 10 500 pessetes (Europa) amb pagament anual
Aquests preus inclouen el 6% de l'IVA.

Forma de pagament:>

- Dom. bancària. • Taló bancari adjunt. • Gir postal núm_

- La subscipió rapraaanta un óncompta d' més
dol 10% sobra al preu de venda ala quioscs. (Firma)

(Firma)

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S.A. - C.I.F. A-46186821 - Avinguda del Baró de Càrcer, 40, 13. - 46001-València